

UPRAVNI SUD U RIJECI

1810

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sucu Vedranu Juričiću, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Monike Klokočki, u upravnom sporu tužitelja Tehnicore d.o.o., Ogulin, Sveti Jakov 116, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (ranije: Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije), Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, zastupanog po službenim osobama Jagodi Peleponjko, dipl. iur. i Nadi Jelonjić, dipl. iur., radi sklapanja sporazuma, 22. srpnja 2016. godine,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/14-01/08, urbroj: 376-04/ZO-14-1 (DM) od 17. veljače 2014. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporavanim rješenjem tuženika u t. 1. utvrđeno je da tužitelj prilikom obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacija i usluga nije postupio u skladu s općim ovlaštenjem, odnosno, odredbama Pravilnika o tehničkim uvjetima za elektroničku komunikacijsku mrežu poslovnih i stambenih zgrada (»Narodne novine« br. 159/09; dalje: Pravilnik); t. 2. naloženo je tužitelju da u roku 15 dana (od dana zaprimanja rješenja) s predstavnikom suvlasnika zgrade na adresi Vijenac Ive Marinkovića 13, Ogulin, zaključi sporazum o pristupu prostoru stambene zgrade namijenjenom smještaju komunikacijske mreže i povezane opreme za pružanje usluga bežičnog pristupa internetu; t. 3. naloženo je tužitelju da sporazum iz t. 2. mora sadržavati obveze o poštivanju uvjeta propisanih čl. 12. Pravilnika, a posebno glede sigurnosti ljudi i zgrade, izjednačenja potencijala i uzemljenja, obveze vezane za električno napajanje aktivne opreme te zaštite od neovlaštenog pristupa prostoru zgrade; t. 4. određeno je da je tužitelj dužan, u slučaju da ne dođe do sklapanja sporazuma iz t. 2., izmjestiti svoju elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu koja se nalazi na gore navedenoj adresi te vratiti u prvobitno stanje zajedničke dijelove zgrade koje je koristio i otkloniti sva oštećenja koja su nastala prilikom postavljanja ili demontiranja opreme (sve to u roku od 30 dana od dana zaprimanja rješenja); t. 5. tužitelju je zapriječeno novčanom kaznom ukoliko u ostavljenom roku ne postupi po rješenju.

Tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika smatrajući da je u provedenom postupku pogrešno utvrđeno da je pristupio zgradi, odnosno instalirao opremu potrebnu za obavljanje usluga pristupa internetu, bez prethodno potpisanog sporazuma te ističe kako je takav sporazum potpisao s Ljubicom Kučinić, vlasnicom stana u koji je isporučena usluga (Sporazum o pristupu zgradi i smještaju sučelja vanjske pristupne mreže (ENI) i APS/SPS od 10. svibnja 2010. godine). Nastavno, navodi da mu je temeljem prethodno navedenog sporazuma Ljubica Kučinić dozvolila da iznad njenog stana postavi svu potrebnu opremu i instalacije. Smatra da je tuženik pogrešno interpretirao odredbu čl. 12. Pravilnika navodeći da je oprema mogla biti postavljena samo u stanu Ljubice Kučinić budući da ista nema nikakvih ovlaštenja glede zajedničkih dijelova zgrade. Dodatno navodi kako tuženik zanemaruje činjenicu da je sporna oprema (antena) postavljena prije stupanja na snagu Pravilnika. Tužbenim zahtjevom predlaže poništavanje tuženikove odluke.

U odgovoru na tužbu tuženik je ostao kod navoda iz obrazloženja osporavanog rješenja, te je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.